

Undersøgelser og Forarbejder vedrørende Broanlægget; for saa vidt var Sagen i god Gænge. Under disse Forhandlinger undersøgte man naturligvis tillige mange andre Projekter om Forbindelse mellem Falster og Sjælland, deriblandt ogsaa, hvor meget en Tunnel vilde koste, idet en Del ærede Medlemmer gjorde gældende, at naar vi skulde have den faste Forbindelse, vilde det være rettest at etablere den ved Hjælp af en Tunnel i Stedet for ved en Bro, som vilde genere Skibsfarten betydeligt, og som denne i høj Grad protesterede imod. Det viste sig imidlertid ved Beregningen, at en Tunnel af en saadan Længde vilde koste over 16 Mill. Kr., medens Broen kunde leveres for 9½ Mill. Kr. Der var ogsaa Planer fremme om en saakaldt Højbro, det vil sige en Bro, der er saa høj, at Skibene kan gaa under den; en saadan Højbro vilde komme til at koste 25 Mill. Kr. Endelig forelaa der et Projekt om at lede Forbindelsen over Møen, altsaa fra Sjælland til Møen og fra Møen til Falster, men dette Anlæg vilde koste ca. 22 Mill. Kr., saa man endte i Virkeligheden med Enighed om, at man skulde have Broen over Storstrømmen, og, som sagt, om at vedtage et Lovforslag om en Bevilling paa 100,000 Kr. til Undersøgelser og Forarbejder.

Aaret efter, da disse Undersøgelser var foretagne, fremsatte, ganske vist meget sent paa Samlingen 1909—10, den da-værende Minister for offentlige Arbejder (Weimann) paa ny et Lovforslag om Broen. Forarbejderne var foretagne, og de forskellige Entreprenører, som kunde have Lyst til at indgive Tilbud, havde haft Lejlighed til at følge disse Forarbejder og Undersøgelser. Dette viste sig at være en udmærket Foranstaltning; thi samtidig med, at Lovforslaget fremkom, forelaa der Tilbud fra et Konsortium om at bygge Broen saaledes, som den var foreslaaet, hvorved Udgifterne vilde gaa ned fra de 9½ Mill. Kr., som man havde anslaaet Broen til at ville koste, til 8¼ Mill. Kr. Samtidig kunde Ministeren oplyse, at Skibsfartens Klager over en saadan Bro var forstummet, idet Lovforslaget forudsatte, at der skulde bygges Tilflugtshavne paa begge Sider af Broen, saaledes at Skibene, naar Svingbroen var lukket, ikke skulde være henviste til at ligge og krydse foran Broen, men kunde søge Tilflugt i en af disse Havne. Endvidere var der beregnet et Beløb til Bugserbaade, som kunde lede Skibene igennem Broen, og endelig var det forudsat, at Staten, hvis Skibene til Trods for disse Sikkerhedsfor-

anstaltninger alligevel skulde lide Haveri, skulde erstatte Rederne Skaden. Det vilde blive en god Forretning for Staten at bygge en saadan Bro, idet de Beløb, man sparede ved at inddrage Færgefarten, vilde svare til en Rente af mindst 6 pCt. af Omkostningerne ved Broen. Desværre blev Broforslaget ikke gennemført den Gang, idet Stemmerne ved den endelige Afstemning stod lige, hvorfor Lovforslaget ifølge Forretningsordenen var bortfaldet.

Ved forrige Finanslovbehandling fremdrog det ærede Medlem fra Fredensborg (Moesgaard-Kjeldsen) Sagen, og Ministeren for offentlige Arbejder svarede, at han ikke fandt Anledning til at fremsætte Forslag om denne Bro, saa længe man kunde forudsætte, at der var saa stor Uenighed om Forslaget, som der havde vist sig at være. Men i Slutningen af forrige ordentlige Samling, fremkom Ministeren for offentlige Arbejder med et Forslag om Udvidelse af Frihavnen, og dette gav mig Anledning til at tænke lidt nærmere over Broforslaget. Ministeren udtalte nemlig, da han fremsatte Lovforslaget om Udvidelse af Frihavnen, at det nu var den almindelige Mening i Forretningskredse, at de neutrale Lande, ogsaa Danmark, naar Krigen en Gang hørte op, vilde have store Chancer for at udvide Forretningerne paa Udlandet; derfor foreslog han en betydelig Udvidelse af Frihavnen, som var kalkuleret til at koste, om jeg husker ret, 5 Mill. Kr. Jeg kom da i Tanker om, at det vist ikke alene var Trafikken i Frihavnen, der kunde trænge til at blive forbedret, det gjaldt vist i lige saa høj Grad Trafiklinierne til Udlandet, og ganske specielt vor Trafiklinie til det sydlige Udland. Naar det er rigtigt — og derom synes jo alle at være enige —, at man bør gøre alt muligt for at ruste sig industrielt og handelsmæssigt, for at gribe de Chancer, der eventuelt maatte fremkomme, naar Krigen en Gang slutter, er det paa Tide, ja paa allerhøjeste Tid, at man søger at forbedre Linien til det sydlige Udland, og derfor vil jeg tillade mig at henstille til den højt-ærede Minister, at fremkomme med Forslag om Bygning af en Bro over Storstrømmen. Jeg tror ogsaa nok, at Stemningen og Troen paa de nævnte Chancer muligvis kan have forandret adskillige ærede Medlemmers Syn paa denne Sag, saaledes at der kan være Haab om, at Sagen kan gennemføres i denne Samling til Trods for den Medfart, den fik i Samlingen 1909—10. Jeg vil endnu gøre den